

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvvm Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisqve
Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Decisiones Casvvm Conscientiæ Ex Doctrina Consiliorvm Martini Ab
Azpilcveta Doctoris Nauarri collectæ, & iuxta librorum iuris Canonici
dispositionem in suos Titulos distributæ

Sayer, Gregory

Venetiis, 1627

Titvlvs I. De Accusationibus, & inquisitionibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13903

fuisse, eam veneno secreto mori faciat, ad bona hereditibus
vixit virtute praedicta clausula tenetur; quia non licuit ei
vixit innotem procurare, & fornicatio Matrimonium pra-
cedens, neque vixit, neque haeredibus eius quidquam ob-
est. cap. Quemadmodum, de iure.

DECISIO III.

Ex conf. 2. in Novis, deest in antiquis.

3 M'Aritus vixit sua mille aureos in augmentum dotis
donans, & donationem illam non retinere iurans, ad
mortem veniens nihil ex illis eriam in opera pia legere po-
test; nisi ius aliquod municipale obfit, & si de facto donet,
vixit legata illa solvere non tenetur ex Cou. p. 2. iub. de te-
stam. num. 10.

1 Mors mariti an per famam, & alia probetur, index arbitri-
trabitur.

DECISIO I.

Ex conf. 1. in utr sive.

VXOR, eo quod unus testis audiunt maritum suum valde
agrotate, & alter dicit post famam publicam esse de
morte illius secundo nubere non valit, nisi ex alijs signis, &
coniecturis iudex praedictam mortem satis probatam esse
arbitretur. cap. Praesentia de sponsa, & Pan. ibi. Cou. in
epit. super 4. decret. 2. p.c. 7. §. 3.

Finis Libri Quarti.

DECISIONVM CASVVM CONSCIENTIAE

Ex doctrina Consiliorum Martini ab Azpilcueta Doctoris Nauarri
collectarum

LIBER QVINTVS.

TITVLVS I.

De Accusationibus, & inquisitionibus.

S V M M A R I U M.

- 1** Confesso proprium crimen contra particeps non credendum.
- 2** Accusatus de crimine pendente lite promoueri potest.
- 3** Iudex, qui bona fide indiciorum copiam non dat, nec pec-
cat, nec restituere tenetur.
- 4** Fiscus per confirmationem non succedit prohibito alic-
nare.
- 5** Excommunicari nemo potest proculpapreterita, nisi sit no-
toria, vel iam damnatus parere recusat.
- 6** Offensus tut a conscientia apud iudicem instare potest, ut
delinquens puniatur.
- 7** Correctio fraterna a denunciante, an omitti possit.
- 8** Inquisitionis iudicium infamia procedere debet.

DECISIO I.

Ex conf. 1. alias 3.

1 Regule Apostolicae confitenti coram qua uor, aut quin-
que se cum aliquo viro probo & optimae famae euile de
regula crimen pessimum commississe, non est credendum,
neque talis ad alterum accusandum admitti debet, nec Prae-
latus religionis contra dictum patiem ex solo dicto illius
Apostolata procedere potest; Non solum ex eo quod testi-

monium unius, nullius testimonium esse dicitur, cap. cum
a nobis. de testib. sed etiam quia infamia est infamia iuris
& facti, & criminolus, & proinde ab accusando repellitur;
cap. Prohibentur. 2. q. 1. & cap. omnipotens de accos. & con-
fidenti crimen proprium nefandum non est credendum de
participe illius criminis. ca. 2. de confess. Vnde nec Praelatus
contra talēm aut per viam inquisitionis procedere potest;
quia non praecessit sufficiens infamia exorta legitimè a be-
nevolis, sed tantum a malevolis, que ad sic procedendum
non sufficit: cap. super his; cap. inquisition. cap. qualiter, &c.
quando de accusat. Aut per viam denunciationis, quia non
praecessit fraterna correctio; Aut per viam accusationis, quia non
adest legitimus accusator.

DECISIO II.

Ex conf. 2. 3. alias 6. 7.

2 Accusatus de crimine pendente lite, ad beneficia, aut a-
lios honores & gradus promontri potest; Alioquin enim
malevolis faciliter via patet bonos & probos impe-
diendi ab acquisitione honorum; & beneficiorum per con-
cursum, quod absurdum est, & ita non dicendum: Nam
quod absurdum est de bon. liber. Sed tunc solum per accusa-
tionem promotione impeditur, quando contra promouen-
dum apud bonos & graues viros infamia & accusatio orta
est, secus autem quando ab inimicis & malevolis oriatur.
cap. omnipotens. cap. qualiter. & cap. quando 2. de accusat.

DE.

DECISIO III.

Ex conf. 4. alias 8.

Inquisitor seu Index, qui multos reos alias sufficienter indicatos, torqueri facit, non data eis indiciorum copia, nec assignato termino ad defensiones suas faciendas, quia non petuerunt sibi dari; & in causis procedit bona fide ad eorum condemnationem non repetitis testibus, qui de consuetudine loci ut plurimum non soliti sunt repeti: nec peccat mortaliiter, nec non dando copiam indiciorum non petenti ad ullam restitutionem & satisfactionem parti laeza faciendam tenetur. Quia lex de indiciorum copia reo ante torturanda humana est, & obscure lata, l. cum unius. §. cognitorum, ss. de questioni. & de postulante reo, inteligitur: Non peccat autem, nec meretur pena non dando copiam indiciorum non petenti saltem in foro conscientiae, quando indica verè coram Deo sufficientia sunt; c. Deus omnipotens 2. q. 1. maximè cum lex de repetendis testibus, nec Diuini, nec iuris naturalis sit, sed tantum humani, & consuetudo locis poena saltem temporali excusat; c. f. de consuet. & gl. in c. denique d. 4. qui vero legem humanam ex causa, quæ sibi bona fide videtur iusta, transgreditur, licet verè talis omnino non sit, venialiter tantum peccat. ita S. Tho. 2. q. 96. art. 6. & ibi Caiet. & Nau. in Man. prælud. 8. nu. 14 & c. 23. nu. 42.

DECISIO IV.

Ex conf. 5. deest in Novis.

Ihesus cum concurrunt fideicommissum, & prohibitus alienandi etiam quoad vitam, vel prohito alienandi tantum, non succedit, nec eum reo vivente aliquid assequi per confiscationem potest. l. Statius § Cornelio, ss. de iu. fil.

DECISO V.

Ex conf. 54. alias 41.

CVM excommunicati nemo possit pro peccato prærito, nisi notorium sit, vel de illo condemnatus fuerit, & parere noluerit; c. nemo 2. q. 3. sed solum pro futuro, vel pro contumacia nolendi pro præteritu satisfacere; c. ex parte, l. de verb. signi & glo. ibi Episcopus in monitorio, publicando, ad finem reuelacionis sub poena excommunicationis conuictos, qui nomen Dei, aut sanctos eius blasphematis, vel quiprudentes fuit, tempore tamen procedere debet procedendo primum per viam visitationis, & inquisitionis generalis, c. 1. de offic. ord. vt sic postea per inquisitionem speciali justè procedere possit. c. Inquisitionis, de accus.

DECISIO VI.

Ex conf. 1. in Novis deest in antiquis.

Offensus, licet rancorem, & odium inordinatum dimittit teneatur. c. fin. de pœn. d. 5. injuriam tamen sine愧ia satisfacione remittere non tenetur, sed apud iudice, vt delinquens puniatur, tuta conscientia instare potest ex S. Thom. 2. 2. q. 108. art. 1.

DECISIO VII.

Ex conf. 2. in Novis deest in antiquis.

Correctio fraterna criminis occulti a denunciante potest omitti, quando vel peccatum occultum infectum est aliorum, vt sunt haeresis, & etiam fornicatio religiosorum, ex S. Tho. 4 d 19. q. 2 art. 3. ad 1. aut alteri notium; vt ait Sylvest. verb. correctio. q. 6. vel damnum futuri timetur, vel cum probabilitate creditur non profutura: Tunc autem correctio non profutura creditur, quando quis peccat ex malitia & electione, & non ex passione, vel infirmitate; praesumitur autem quis ex malitia peccate, qui frequenter & quasi sine fratre peccatum committit, ac si prohibitus non esset ita S. Thom. 2. 1. q. 33. ar 8. ad 1. Sed & locum criminis denunciandum decreto superiori tanquam patri, Superior præcipere, & religio statuere potest, & qui contrarium docet, dogma damnandum tradit, vt ait Iulius 3. in statutis Franciscanis.

DECISIO VIII.

Ex conf. 4. & 5. in Novis, eadem fere sunt, & de sunt in antiquis.

Inquisitionis indicium infamia precedere debet, etiam quoad regulares, nec sufficit depositio de delicto unius, immo nec duorum etiam legitime receptorum testimoniis, qui eiusdem criminis locis sunt, de scipsis contra reum deponentes, maxime si mulieres sint. c. Mulierem 13 q. 5. & c. inquisitionis de accus. quoad delicta vero impedienda, aut legitime iam inchoato iudicio, ad coadiuvandas alias probatorias admittunt, modo de delicto futuro sufficienter aliunde, quam a malevolis & susurrionibus, timendum esse constet.

TITULVS II.

De Simonia.

SVMMA RIVM.

- 1 *Prestationes beneficij imponi sine simonia possunt ex Pape priuilegio.*
- 2 *Simoniacis absoluendis, quando onus monendi complices imponi possit.*
- 3 *Simonia est, conuenire inter concurrentes, quod alter alteri defectus non opponet.*
- 4 *Simonia est promittere pensionem soluere, si inueniatur imposta super alterum beneficio permutato.*
- 5 *Simoniaca iudicabitur pactio, vt resignatio axius quid pro resignante soluat.*
- 6 *Simoniaci sunt pacientes, vt se mutuo iuuent in lite beneficiari, & qui obtinuerit, alteri pensionem soluat.*
- 7 *Notarius non potest magis capere pro calam, quam Episcopus pro ordinatione.*
- 8 *Simonia est, dare beneficium, vt illud sibi, vel alii reservata pensione, resignet.*
- 9 *Simonia non est, dare spirituale minus principaliter ob reas porales, nec contra.*
- 10 *Causa minus principalis, & impulsua simoniam non inducit.*
- 11 *Simonia est, resignare beneficium litigiosum, vt resignatarius euicta lige pensionis constitutioni conficiat.*
- 12 *Resignatio beneficium sola intentione vt detur alteri in particulari, non est simoniacus, secus si intercedat pactum.*
- 13 *Simonia vt sit, sufficit voluntas emendi spirituale cum pacto.*
- 14 *Simonia est, accipere quid pro literis collationis, sicut pro collatione.*
- 15 *R. nunciatio simoniaca realiter ipso iure est nulla.*
- 16 *Simoniā commitit procurans alteri beneficium cum pacto, vt alter ei de aliquid.*
- 17 *Simonia si sit in ordine, vel beneficio, annexam habet excommunicationem, non autem si sit in pensione.*
- 18 *Simonia est, soluere pensionem aliquam impedienti expeditiōne literarum.*
- 19 *Simonia conventionalis ab utraque parte completa, fit realis.*
- 20 *Simoniaca est, conuentio etiam si per eam promittens nihil perdat, nec pro nubario queratur.*
- 21 *Collatio beneficij cum pacto, vt dimidium fructuum alteri detur, simoniaca est.*
- 22 *Eligentes dignum omisso digniore ad restitutionem non tententur.*
- 23 *Electores conuenientes non eligere alios nisi ex scipsis, simoniā committunt.*

K

Ter-

